SADAŠNJA ISTINA
IDITE PO SVEM SVIJETU I PROPOVIJEDAJTE EVANĐELJE
SVETA BIBLIJA
POSVETI IH SVOJOM ISTINOM
TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Izd. 16. LONDON, ČETVRTAK, 08. VELJAČA, 1900. Br. 6.

EVANĐELJE O KRALJEVSTVU

W. W. PRESCOTT

PRAVO VISOKO OBRAZOVANJE IZDRŽAVA TEST U VAVILONU

DANILO i njegovi drugovi su sada bili učenici u Vavilonskim školama, ali ne svojim sopstvenim izborom. U svom proviđenju Gospod ih je doveo u Vavilon, da kao odani podanici njegovog kraljevstva mogu preneti znanje o njemu, jedino pravo znanje, neznabožačkom svetu. Izabrani su da budu svedoci, po svojim sopstvenim iskustvima, superiornosti Božjeg kraljevstva nad kraljevstvom sveta. Preko testa koji su prošli po pitanju jedenja i pijenja, ubedljivo svedočanstvo je izneto da je obrok koji je nebeski Kralj napravio za davanje života i zdravlja svojoj deci bolji nego onaj koji je kralj Vavilona zamenio; i to iskustvo je imalo dalekosežne posledice. Praćenje Božanskog plana u njihovoj ishrani ne samo da je rezultovalo da su svojim izgledom bili „lepši i ugojenijeg tela“ od drugih, već im je dalo i bistrinu i snagu uma. Kada je sistem hranjen jednostavnom hranom, i mozak nije zamagljen otrovima koji su ili uvedeni u telo, ili formirani unutar njega preobilnom ishranom, onda je put pripremljen za Božji život da se nesmetano otkrije u svom sopstvenom živom hramu, i da tako pokaže Božanske atribute, Božju slavu. Tako je to bilo kada je „Reč postala telo i prebivala među nama; i posmatrali smo slavu njegovu, slavu kao kod jedinorođenog od Oca, punog milosti i istine“. I tako pošto su ovi mladići prepoznali i održavali svoj ugled u nebeskom kraljevstvu, iako su bili zatočenici u Vavilonskom kraljevstvu, nebeski Kralj ih je prepoznao, i dodelio im je privilegije kraljevstva.

„Toj četvorici dečaka Bog je davao znanje i umešnost u svoj učenosti i mudrosti, a Danilo se razumeo u sve vizije i snove.“

POČETAK ZLA

BOŽANSKI način prenošenja znanja i mudrosti je jasno iznet kroz Solomonove reči: „Sine moj, ako primiš moje reči i kod sebe pohraniš moje zapovesti, tako da prikloniš svoje uho mudrosti i upraviš svoje srce razboru; jeste, ako zavapiš za spoznajom i digneš glas svoj za razborom; ako je potražiš kao srebro i tragaš za njom kao za skrivenim blagom, tada ćeš shvatiti strah Gospodnji i naći ćeš Božje znanje. Jer Gospod daje mudrost; iz njegovih usta dolazi znanje i razumevanje.“ Prič. 2:1-6.

Da se bude u direktnoj komunikaciji sa izvorom svake mudrosti nije namenjeno da bude zamena za iskrenu molbu, već radije podsticaj za nju. Kao i u prirodnom svetu, tako je to i u intelektualnom. „Svi oni na tebe čekaju da im u pravo vreme daš njihovu hranu. To što im daješ, oni sakupljaju.“ Ps. 104:27, 28. Međutim sakupljanje uključuje pripremu zemljišta, sejanje, i brigu za rastućim usevom. Zakon kraljevstva je to da svaki rezultat mora nastati iz nekog određenog napora. Tako je to da mi sarađujemo sa Bogom u primanju onog što on daje. Nema mesta za besposličare u Božjem kraljevstvu. „Moj Otac radi sve do sada, i ja radim“, rekao je Isus, i svaki pravi Kraljev sin će nositi isto svedočanstvo.

ZNANJE KOJE JE TRAJNO

ZNANJE koje Bog daje je znanje o istini, — ono koje je stvarno i trajno, — za razliku od onog koje samo izgleda da jeste, i ubrzo prolazi. Drugim rečima, on prenosi znanje o zakonima i principima nebeskog i večnog kraljevstva, i otkriva realnost koja leži iza svih posmatranih činjenica i fenomena. To dovodi čoveka u direktan dodir sa Božanskim umom, i daje mu jasan pogled na velikog Kralja dok on upravlja poslovima svog univerzalnog kraljevstva. „Jer se njegove nevidljive stvari, to jest njegova večna moć i božanstvo, od stvaranja sveta jasno vide, budući da su spoznate kroz stvari koje su stvorene.“ Rim. 1:20, R. V. Greh je to što je bacilo senku preko lica prirode, i navuklo veo nad umom čoveka, tako da on ne prepoznaje Glavnog Radnika u i kroz njegova dela. Međutim „blagosloveni su čisti u srcu, jer će oni videti Boga“. Prema tome, Otac je ključ za svako pravo znanje, pošto je to kroz veru da je srce pročišćeno (Dela 15:9), i „kroz veru mi razumemo“. Ta ista vera u Boga i principe njegovog kraljevstva, koja je pokazana od Danila i njegovih drugova, na njihovom testu o pitanju jedenja i pijenja, i priprema način da se primi dar znanja, i jeste ključ koji otključava samu riznicu.

PREDNOSTI BOŽJE ŠKOLE

„KADA su se navršili dani za koje je kralj rekao da se uvedu, doveo ih je nadstojnik evnuha pred Navuhodonosora. I porazgovarao je kralj s njima; i ne nađe se među svima njima niko poput Danila, Ananije, Misaila i Azarije: zato su oni stajali pred kraljem. I u svemu što se tiče mudrosti i razboritosti, o čemu ih je ispitivao, utvrdio je kralj da su deset puta bolji nego svi čarobnjaci i astrolozi u celom njegovom kraljevstvu.“

U iskustvu ove četvorice dečaka, Jevanđelje o Božjem kraljevstvu je propovedano na Vavilonskim dvorovima. Jasno je bilo pokazano to da su principi nebeskog kraljevstva nadmoćniji od onih od kraljevstva sveta. Prvo je to bila stvar ishrane; i oni koji su pratili Božji izvorni jelovnik kao što je dat čoveku na početku, dali su svaki dokaz da su boljeg zdravlja nego oni koji su preferirali vavilonsku ishranu. Dalje to je bilo pitanje najboljeg obrazovanja, i kako da se ono dobije; i samom kralju Vavilona je dozvoljeno da bude sudija. Ovo se zapravo pretvorilo u pitanje između prave i lažne religije, između nebeskog Boga i bogova neznabožaca; jer su čarobnjaci i astrolozi tvrdili da imaju zajednicu „sa bogovima“, i da tako imaju pristup izvoru mudrosti koji nije bio dostupan za obične smrtnike. Ovi hebrejski zatočenici, budući da su građani nebeskog kraljevstva, i prepoznavanjem Boga kao svoje mudrosti, bili su njegovim Duhom vođeni u celu istinu. Kroz svoju vernost zapovestima pravog Boga, iskusili su ispunjenje reči izgovorenih toliko davno pre, „Držite ih, zato, i čuvajte; jer to je vaša mudrost i vaša razboritost u očima naroda“. Pnz. 4:6. Ova mudrost je ta pravednost verom koja omogućava nekom da čini ispravnu stvar na pravi način i u pravo vreme. To je praktična mudrost, koja se odnosi na celokupno ponašanje u životu. I u ovom slučaju, kao i uvek, nalazi se to da je „deset puta bolja“ od mudrosti sveta.

Danilo i njegove kolege su sada svrstani među „mudrace“ i stajali su pred kraljem. Mudrost koja dolazi odgore, i istina koja

oslobađa, doveli su ih na ovaj položaj, da mogu otkriti kralju znanje o pravom Bogu. Božje kraljevstvo koje je bilo u njima mora se otkriti. Nije moglo biti skriveno. Preko njih jevanđelje o kraljevstvu je trebalo da bude propovedano u celom svetu za svedočanstvo.

PITANJE DANAŠNJICE

LJUDI pitaju danas, Šta je pravo visoko obrazovanje? Odgovor se nalazi u ovom iskustvu u Vavilonu. „Jer mudrost ovog sveta je za Boga ludost.“ „Neka se zato nijedan čovek ne hvali ljudima.“ To je pravo visoko obrazovanje, koje prenosi znanje o Svevišnjem, i čini čoveka upoznatim sa principima višeg, nebeskog kraljevstva. Takvo obrazovanje će izdržati test vremena i večnosti. „A ovo je život večni: da upoznaju tebe, jedinog istinskog Boga, i Isusa Hrista, koga si poslao.“ „Srećan je čovek koji nalazi mudrost i čovek koji je stekao razboritost.“ To je lekcija iz iskustva Danila i njegovih drugova.

„KRALJEVSTVO KOJE NE MOŽE BITI UZDRMANO“

„I ostao je Danilo sve do prve godine kralja Kira.“ Značaj ove kratke izjave je cenjen kada razmotrimo lekciju o Danilovom životu. Jedno pitanje na koje treba odgovoriti učenjem iz ove knjige je, Koje kraljevstvo će stajati? Na njega je odgovoreno činjenicama o ovde zabeleženom iskustvu, a ne teorijskim izvođenjem iz apstraktne izjave o principima. Vavilon je bio očito kraljevstvo, vidljivo, koje je imalo univerzalnu vlast, i sa svakim izgledom da traje vekovima. Ono je prividno trijumfovalo nad Božjim kraljevstvom, jer je Jerusalim osvojen od njega, i „deo pribora iz Božjeg doma“ je donet u Vavilon i pokazan je u trijumfu u domu boga neznabožačkog kralja. Međutim Jerusalim je pao zato što je narod već pao, i Božje kraljevstvo nije više bilo u njima. Međutim, bilo je još nekih vernih koji su ostali, i Danilo je bio među njima. Iako zatočenik u Vavilonu, on je bio živi predstavnik Božjeg kraljevstva. U njegovom sopstvenom iskustvu trebalo je da se propoveda večno Jevanđelje o kraljevstvu koje će „stajati zauvek“. I tako je Vavilon, „ponos kraljevstava, lepota veličanstva Haldejaca“ pao da se više ne podigne; ali „Danilo je ostao“.

Međutim, videće se u nastavku, da iako je Vavilon, očito kraljevstvo preminuo, pre mnogo vekova, pravi Vavilon je i dalje ovde, i ista pitanja zahtevaju rešenje. Ko će se pokoriti principima Božjeg kraljevstva nasuprot Vavilonskom kraljevstvu, priznati Božje kraljevstvo da je u njemu, i tako ostati ne samo „do prve godine kralja Kira“, već „kao dani neba“. „Svet prolazi i požuda njegova, ali onaj ko čini volju Božju, ostaje zauvek.“